

Drepturile minorilor în cadrul procedurilor judiciare

Conținut furnizat de
Suedia

Suedia

1. Vârsta minimă la care un reclamant poate introduce o acțiune în instanță în nume propriu

În Suedia, vârsta minimă pentru antrenarea răspunderii penale este de 15 ani. Pentru chestiuni de dreptul familiei, angajare, migrație și azil, precum și în cazul în care se solicită aplicarea de sancțiuni administrative, acțiunile în instanță pot fi introduse de către persoane care au împlinit vârsta de 18 ani. În cazul chestiunilor legate de educație, vârsta este de 16 ani, iar în cazul celor legate de sănătate (numai dacă este vorba de luare în custodie publică/tratament psihiatric obligatoriu) și de plasamentul copilului într-un centru de plasament, 15 ani (deși copiii vor avea, de obicei, calitatea de pârâți și nu de reclamânți).

2. Instituții specializate și autorități competente

În Suedia nu există instanțe speciale pentru infractorii tineri. Copiii cu vârsta sub 15 ani nu pot fi urmăriți penal, ci sunt preluați de serviciile sociale, iar cei cu vârste cuprinse între 15 și 18 ani sunt judecați în instanțele generale. În Suedia există instanțe cu competență generală și instanțe de contencios administrativ. Acestea își lucrează în paralel. Instanțele de contencios administrativ soluționează căile de atac împotriva deciziilor administrative.

Cauzele de drept civil și cele referitoare la încredințarea minorilor, locuința acestora și dreptul de vizită sunt soluționate de instanțele cu competență generală. În Suedia, nu există instituții specializate care să soluționeze cazurile în care sunt implicați copii în cadrul procedurilor judiciare civile. Majoritatea litigiilor de dreptul familiei sunt de competența instanțelor cu competență generală.

3. Măsuri juridice și de politică în vigoare menite să evite întârzierile nejustificate în soluționarea cazurilor în care sunt implicați copii

În cazul în care un copil este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni, părinții sau o altă persoană responsabilă de îngrijirea copilului ar trebui să fie informați cât mai curând posibil cu privire la infracțiune și la audierea copilului. Părinții ar trebui să fie prezenți la audiere. În cazul în care infracțiunea este gravă, serviciile sociale ar trebui, de asemenea, notificate cât mai curând posibil cu privire la infracțiune și ar trebui să fie prezente pe durata audierii. Ancheta și procedurile judiciare sunt adaptate tinerilor suspectați. Procedurile judiciare ar trebui finalizate într-un termen rezonabil. Există, de asemenea, o regulă generală care prevede că hotărârile relevante și începerea procedurilor trebuie să se facă fără întârzieri nejustificate atunci când copiii sunt implicați în cauze care au drept obiect încredințarea minorilor, locuința acestora și dreptul de vizită.

4. Mecanisme și proceduri de sprijin specifice pentru copii și modalități de asigurare a faptului că vocea copilului este auzită

Atât copiii, cât și adulții, se pot constitui părți civile în cadrul procedurilor judiciare civile. Astfel, copiii care sunt

victime ale infracțiunii au același drept de a fi audiați și de a participa la proceduri ca și adulții. În cazurile în care relatarea faptelor de către copil prezintă o importanță deosebită (în cazul în care copilul este victimă) un expert în psihologia copilului sau psihologia interogatoriului ar trebui să fie prezent în timpul interviului sau ar trebui să formuleze observații cu privire la valoarea relatării copilului. Nu există dreptul de a fi audiat cu privire la martori, indiferent dacă martorul este un copil sau un adult. Martorii nu sunt părți la proces și nu au nicio obligație în procedurile penale, cu excepția relatării faptelor, dacă este necesar.

5. Abordare multidisciplinară

Diferiții actori implicați precum poliția, parchetul, serviciile de sănătate și serviciile sociale trebuie să colaboreze. Atunci când un copil este victimă a violenței, responsabilitatea principală pentru cooperare le revine serviciilor sociale. Majoritatea municipalităților au înființat așa-numitele grupuri de consultare cu reprezentanți ai serviciilor sociale, ai parchetului, ai poliției, ai serviciilor de sănătate destinate copiilor, precum și ai serviciilor de psihiatrie pentru copii și tineri, responsabile pentru luarea deciziilor privind coordonarea eforturilor și planificarea și stabilirea ordinii în care diverși actori ar trebui să acționeze după ce s-a întocmit un raport referitor la o infracțiune a cărei victimă este un copil. În cazul în care un copil este victima unei infracțiuni sau este suspectat că a comis o infracțiune, poliția și procurorii trebuie să coopereze în orice situație. De asemenea, se inițiază cooperarea cu serviciile sociale și cu alți actori relevanți.

6. Măsuri adoptate pentru a garanta că faptul că interesul superior al copilului primează

Dreptul suedez prevede că interesul superior al copilului este considerat primordial în instanțele cu competență generală, ceea ce înseamnă că instanța este obligată să ia în considerare interesul superior al fiecărui copil. În cauzele care au drept obiect încredințarea minorilor, locuința acestora și dreptul de vizită, instanța decide cu privire la interesul superior al copilului. Cu toate acestea, în dreptul administrativ suedez nu este consfințit niciun principiu general potrivit căruia autoritățile sau instanțele de contencios administrativ trebuie să țină seama de interesul superior al copilului sau că trebuie să se acorde importanță deosebită interesului superior al copilului. Prin urmare, dreptul administrativ este diferit în acest sens de dreptul civil. Cu toate acestea, legislația sectorială specifică a introdus principiul conform căruia trebuie să se țină seama, într-o măsură diferită, de interesul superior al copilului, în anumite domenii administrative specifice.

7. Monitorizarea și executarea deciziilor în procedurile în care sunt implicați copii

Copiii cu vârsta sub 15 ani nu pot răspunde penal pentru infracțiunile comise. Principiul fundamental este că infractorii tineri ar trebui să facă mai întâi obiectul unor măsuri aplicate de serviciile sociale, și nu de serviciul penitenciar și de probațiune. Există sancțiuni speciale care se aplică exclusiv în cazul infractorilor tineri cu vârste cuprinse între 15 și 21 de ani. Infractorii copii cu vârste cuprinse între 18 și 21 de ani sunt adesea condamnați la aceleași pedepse ca și adulții. În cazul în care infractorul a comis infracțiunea înainte de vârsta de 21 de ani, ar trebui să se țină seama de imaturitatea sa atunci când se stabilește pedeapsa. Dispozițiile privind executarea hotărârilor civile sunt aceleași pentru copii și adulți. În cazul în care una dintre celelalte părți nu își îndeplinește obligațiile în conformitate cu o hotărâre sau o decizie, partea în cauză poate solicita executarea hotărârii sau a deciziei de către Agenția Suedeză de Executare Silită. Codul privind copiii și părinții conține dispoziții privind executarea hotărârilor judecătorești sau a deciziilor privind încredințarea minorilor, locuința acestora și dreptul de vizită, precum și alte decizii luate în temeiul codului. Interesul superior al copilului ar trebui să primeze atunci când se execută astfel de hotărâri sau decizii.

8. Accesul la măsuri reparatorii

Există un drept general, adică nu este exclusiv pentru victimele copii, de a solicita examinarea unei decizii de neîncepere a urmăririi penale. Cu toate acestea, numai părțile în cauză pot face o astfel de solicitare. Victimele copii, precum și victimele adulți îi pot solicita infractorului despăgubiri (daune-interese). În ceea ce privește dreptul civil, întrucât copiii în general nu au capacitate procedurală, aceștia pot avea acces la mecanisme de depunere a plângerilor, de introducere a căilor de atac în justiție sau de control judiciar numai prin intermediul reprezentantului lor legal.

9. Norme generale privind adopția (a unui copil sau a unui adult)

Deciziile privind adopția sunt pronunțate de instanță. Cererea este depusă de persoana (persoanele) care dorește (doresc) să adopte. Instanța examinează dacă adopția se poate realiza în mod corespunzător. Autorizația de adopție a unui copil nu trebuie acordată decât în cazul în care se constată că adopția este în beneficiul copilului.

[Justiție în interesul copiilor în Suedia](#) (255 Kb)

■ Ultima actualizare: 31/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.